

Grega Kralj

Intervju z Dolores Šegina, vodjo Mladinskega informacijsko- svetovalnega centra INFOPEKA

Mladinski informacijsko-svetovalni
center INFOPEKA

Naslov: Ob železnici 16 v Mariboru

Telefon: +386 2 3006850, 041 481
246

Email: infopeka@infopeka.org

Spletna stran: <http://www.infopeka.org>

Delovni čas: pon – pet: 10 – 18

Pravijo, da živimo v svetu, kjer se vedno in povsod vsakomur mudi. Se pa zgodi, da se najde kdo s presežkom časa, ki bi ga želel kvalitetno preživeti; ali pa najdemo prave altruiste, ki bi želeli nesebično pomagati. Živimo v svetu, kjer je vsaka izkušnja dragocena. Če ste se kdaj spraševali, kje bi lahko izkoristili svoj potencial na raznih področjih ali pa zgolj na osebostnem nivoju, je ena od možnosti v Mladinskem informacijsko-svetovalnem centru INFOPEKA. Več o tem pa boste izvedeli iz intervjuja z vodjo tega centra, od Dolores Šegina.

MISC INFOPEKA. Zelo zanimivo ime za center. Odkod ideja zanj?

Kosmo razmišljali, da bi vzpostavili enoto znotraj Zavoda za podporo civilnodružbenih iniciativ in multikulturno sodelovanje Pekarna magdalenske mreže, ki bo skrbela za informiranje in svetovanje mladim, smo vedeli, da bomo informirali mlade na zanimiv način, zato smo premetavali besede in črke in prišli do INFOPEKE. Torej pečemo informacije in ponujamo dnevno sveže informacije mladim in zainteresirani javnosti.

Kako pa je pravzaprav sploh prišlo do nastanka MISC IN-FOPEKA? Na čigavo pobudo se je vse skupaj začelo?

Informacijska pisarna znotraj zavoda je v prvi vrsti nudila informacije s kulturnega področja in informacije o uporabnikih znotraj multikulturnega centra Pekarna. Potem smo na pobudo Mladinskega informativno svetovalnega središča Slovenije, zavoda MISSS, in v skladu s Konceptom informiranja in svetovanja za mlade Urada RS za mladino pri Ministrstvu za šolstvo in šport ter s pomočjo Mestne občine Maribor dejavnost razširili in ponudili mladim ter zainteresirani javnosti informacije preko različnih medijev iz vseh področij, ki zajemajo življenje mladim in namenili naše storitve celotni ciljni populaciji mladim, kar pomeni dijakom, študentom, zaposlenim, brezposelnim mladim, torej ne glede na status.

In koliko svečk bo, ali pa je že, upihnil MISC INFOPEKA?

Odpri smo jo točno 2.12.1999; seveda smo konec leta 1998 začeli vse skupaj pripravljati. Morali smo vzpostaviti prostor, nabaviti opremo, si na nek način pripraviti informacijske baze podatkov... Organizacij, ki ponujajo programe za mlade, je dosti že v našem mestu, Sloveniji in nasploh.

Gre torej v MISC INFOPEKA za prostovoljno društvo? Na katerih področjih sploh lahko delujejo prostovoljci?

Ne, naša organizacija je zasebni zavod. Smo nevladna, neprofitna organizacija. Prostovoljstvo znotraj zavoda obstaja vsa leta, torej zavod sam po sebi tako ali tako ima prostovoljce, znotraj INFOPEKE pa smo pričeli z organiziranim prostovoljnimi delom mladim leta 1999.

Gre za center, ki je namenjen mladim in v katerem razmišljamo, kako bi se čim bolj približali željam in potrebam mladim ter jih vključili v našo dejavnost. Na začetku smo še malce tipali, katera področja bi vključevali, danes pa je to načrtano in prostovoljci delujejo na naslednjih področjih: skupina za informiranje mladim, ki je letos posebej aktivna, skupina »projektno delo«, kjer vsako leto podpremo eno ali dve najboljši ideji prostovoljcev in jih seveda tudi realiziramo. Letos na primer je zelo odmeven projekt Literarne čajanke. Zdaj je pred nami tretja. Na vsaki čajanki prostovoljci predstavijo dve knjigi, ki jih imajo maturanti za maturo in sicer za ustni del in ne za esej. Pri tem vsakič povabijo dva gosta, profesorja mariborskih srednjih šol, poskrbijo za voden pogovor z moderatorko, prikažejo kakšen zanimiv odlomek iz filma ali zaigrajo kakšen odlomek iz literarnega dela. Zraven je še kulinarika, ustrezna scena, vse v duhu literarnega dela. S strani profesorice in dijakov ene izmed mariborskih srednjih šol je prišla pobuda še za organizacijo četrtle literarne čajanke, kjer pa bomo debatirali o knjigah, ki sta namenjeni letošnjemu eseju.

Obstaja še tretja skupina, ki nudi brezplačno učno pomoč. Letos se sicer ni odločilo dosti prostovoljcev za delo v tej skupini, kot je bilo to prejšnja leta, ampak vseeno poskušamo pomagati po najboljših močeh.

Koga pa poučujejo ti prostovoljci v skupini za nudenje učne pomoči? Ste glede tega mogoče povezani s kakšnimi ustanovami?

»Učence« napotijo iz Kriznega centra za mlade, Centra za socialno delo, tudi Andragoški zavod Maribor... Torej te veje organizacij, pa tudi dijaki, študentje in njihovi starši; glede na to, da izvajamo program že nekaj let, vedo za nas.

Pa je potrebno kakšno posebno znanje za tovrstno inštruiranje?

Tisti, ki inštruira, mora obvladati predmet. Je pa prav, da se ta pomoč naveže tudi na osebno pomoč, preko pogovora, da ni gola razlaga snovi.

Kako pa je s strokovnimi sodelavci?

Na začetku šolskega leta prostovoljce usposabljam, skozi leto pa so jim na voljo osebna in skupinska posvetovanja, ki jih izvaja zunanja strokovna sodelavka. Vsaka skupina ima možnost, da se enkrat mesečno z njo pogovori, poleg tega pa lahko vsak prostovoljec opravi

osebno posvetovanje. Na ta način se bolje rešujejo problemi, na katere naletijo prostovoljci, sploh tisti, ki nudijo učno pomoč.

So kakšne starostne omejitve za vključitev v prostovoljno delo v MISC INFOPEKA?

Ne, nobenih starostnih omejitev ni, čeprav na nekaterih področjih prevladujejo samo določene starostne skupine, na primer dijaki, pa tisti tik pred diplomami.

Zakaj se sploh mladi odločijo za opravljanje prostovoljnega dela v MISC INFOPEKA?

Nekateri mogoče zaradi podpisa v šoli (smeh), no večinoma verjetno zaradi izkušnje ali želje, da bi pomagali vrstnikom. Prav tako dobijo določena nova znanja, nove izkušnje, nove prijatelje, nekaj od tega sigurno.

Torej, ko se prostovoljci razvrstijo v skupine, kako je z vodenjem teh posameznih skupin?

Vsaka skupina ima vodjo, to je nekdo izmed prostovoljcev, ki so že več let aktivni v Infopeki in imajo nekaj »kilometraže« na svojem področju in so se seveda pripravljani v ta namen usposabljanje. Vse skupine pa povezuje mentorica, povezovalno telo, ki sodeluje tudi z drugimi organizacijami, se udeležuje aktivnosti na lokalnem in nacionalnem nivoju, kjer se marsikaj dogaja. Zakon o prostovoljnem delu je v pripravi, sodelujemo v aktivnostih za širitev prostovoljstva v Sloveniji, katere pobudnika so Slovenska filantropija, Združenje za promocijo prostovoljstva in Društvo za razvijanje preventivnega in prostovoljnega dela, skupaj z ostalimi organizacijami v Sloveniji se pripravljamo na praznovanje Mednarodnega dneva prostovoljstva mladih...

Kako pa je z obveznostmi prostovoljcev? Kako je na primer z obiski na sestankih?

Odločitev za opravljanje prostovoljnega dela je prostovoljna, ko pa si enkrat v »sistemu«, imaš določene pravice in obveznosti. Pravice in obveznosti ima tudi organizacija. Seveda se vsak lahko opraviči, kadar ne more iz določenega razloga na sestanek ali da ni naredil/a zadane naloge. Ampak takoj, ko nekdo ne naredi svojega dela, se poruši sistem; skupina se mora večkrat srečevati in je zato veliko vredno, da se držimo dogovorov. Moram reči, da po »uvodnih zapletih« v letošnjem šolskem letu, delo poteka sedaj res briljantno.

Zakon o prostovoljnem delu je že v pripravi. Ta predvideva povračilo potnih stroškov; kako je to urejeno pri vas?

Zakon še ni sprejet, daleč od tega, ampak v naši organizaciji ves čas skrbimo, da povrnemo potne stroške prostovoljcem.

Na začetku vsakega prostovoljca pošljete na usposabljanje. Mogoče par besed o tem?

Ja, na začetku vsakega šolskega leta organiziramo v našem centru Usposabljanje mladih za pomoč vrstnikom, ki je obvezno usposabljanje pred pričetkom dela. Po informativnem sestanku začnemo z usposabljanjem na osebnotnem in komunikacijskem nivoju. Zunanja strokovna sodelavka pri tem poskuša angažirati prostovoljce, da razmišljajo o sebi in drugih, izredno pa je pomembna tudi »harmonizacija« skupine. Usposabljanje sledi načelu doživljajskega učenja, kjer ima prednost pred teoretičnim znanjem, pridobivanje znanja skozi izkušnje, v delavnicah, igranju vlog, debatah in predstavitev.

Drugsklop sestavlja usposabljanje za neposredno delo v našem centru. V prvi vrsti je tu seznanitev z vsemi programi in dejavnostjo našega zavoda kot celote, seznanitev z vizijo in programi prostovoljnega dela mladih, in specializirani izobraževalni seminarji, ki so namenjeni delu prostovoljcev v posameznih skupinah.

Kakšne pa so še ostale dejavnosti MISC INFOPEKA?

Osnovna dejavnost našega centra je dnevno informiranje in svetovanje mladim, ki jo izvajamo in razvijamo v skladu z Evropsko listino za mladinsko informiranje, ki opredeljuje standarde za opravljanje informacijsko-svetovalne dejavnosti v Evropi, ki jih določa European Youth Information and Counseling Agency, in jo vršimo preko usposobljenih informatorjev, tiskanega informacijskega materiala, mladim omogočamo prost dostop do računalnikov, bogato založena čitalnica, aktivna spletna stran... Na slednji najdemo aktualne informacije po področjih in veliko informacijsko bazo povezav z drugimi organizacijami, spet po področjih, ki ponujajo in razvijajo programe za mlade v Mariboru, Sloveniji in tujini.

V osnovno dejavnost sodi kot nadgradnja izvajanja dejavnosti informiranja in svetovanja za mlade tudi specializirano anonimno strokovno svetovanje, ki ga izvajajo strokovne zunanje sodelavke na dveh področjih, Individualno svetovanje za mlade z učnimi težavami,

težavami v komunikaciji in medsebojnih odnosih in Psihosocialna pomoč dekletom in njihovim svojcem z motnjami hranjenja.

Z namenom, pritegniti in seznaniti čim več mladih z obstoječimi oblikami in možnostmi pridobivanja in uporabo informacij, izvajamo še razne izobraževalne in kreativne delavnice, športne aktivnosti, prodajamo tudi kartico Euro<26, ki mladim ponuja številne popuste in ugodnosti doma in v tujini, potem je tu še indeks neformalnega izobraževanja Nefiks.....

Za konec pa še kakšne spodbudne besede za vse potencialne prostovoljce, ki se mogoče obotavljajo?

Kar pogumno, saj te tu čaka ekipa uigranih, mladih, odgovornih, kreativnih ljudi, dragocenih sodelavcev, ki so resnično angažirani v pravem pomenu besede. Skupaj

spoznavamo zapletenosti medsebojnih odnosov, iščemo odgovore na vprašanja o potrebah in željah mladih ter o vrednosti in pomembnosti našega delovanja. Obenem hvala vsem prostovoljkam in prostovoljcem, ki skozi leta aktivno sodelujejo ali ste sodelovali pri oblikovanju, razvijanju in izvajanju dejavnosti našega centra ter nudite ali ste nudili neposredno pomoč, vzpodbudo in podporo vrstnikom.

Če smo vzbudili vsaj malo radovednosti v tebi, nas obišči, pokliči ali nam piši. Z veseljem te bomo povabili na informativni sestanek in ti podrobneje predstavili možnosti in priložnosti, ki jih opravljanje prostovoljnega dela v našem centru ponuja.

Dan z zdravnikom na žilni kirurgiji

Ana Tkavc

Pred nekaj meseci se je na enem od sestankov za časopis porodila ideja, da bi študentje lahko preživeli dan z zdravnikom. Vsekakor se mi je to zdela čudovita priložnost, s katero bi si lahko pridobila prve izkušnje pri odnosu zdravnika s pacienti. Edina ovira je bila, kateri oddelek izbrati. Kirurgija mi je bila že od nekdaj ljuba in po premisleku sem se odločila za žilno kirurgijo. Te odločitve sedaj nikakor ne obžalujem.

Moja »ekskurzija« se je pričela ob 8 uri v prvem nadstropju kirurške stolpnice Splošne bolnišnice Maribor. Za strah sploh ni bilo časa, saj so me takoj vključili v vizito. Po hitrem, a temeljitem pregledu bolnikov sem bila predana v »varstvo« dr. Barbari Štirn. Po obvezni kavi iz avtomata v zdravniški sobi, me je preko filtra (prostor, kjer se preoblečeš, preobuješ, nadeneš kapo in masko) odpeljala v operacijsko sobo. Tam mi je podrobno

razložila in pokazala postopek umivanja, ki, moram reči, je zelo temeljit in potreben natančnosti. Po umivanju in oblačenju v sterilna oblačila in rokavice (obleče te sestra) sem lahko pristopila k operaciji. Še pred začetkom operacije pa sem si ogledala, kako se vstavi urinski kateter. Sodelovala sem pri dveh operacijah. Pri avtovenskem in aloplastičnem obvodu. Kljub navdušenju pa moram priznati, da sem bila na začetku vsaj malo zmedena, saj nisem vedela, kaj lahko storim, ne da bi pri tem ovirala zdravnika. Vendar sta se trema ter neudobno počutje kar hitro razblinila in že sem pivnala, sesala kri ter pomagala pri šivanju, ne da bi se zavedala, da to počnem prvič. Po petih urah v operacijski sobi sem se šla umiti in bogata z novimi izkušnjami navdušena odšla domov.

Moram povedati, da imam po tem dnevu precej zanimivih vtisov. Velika napaka bi bila zapraviti priložnost, zato bi to priporočila vsakemu medicincu, ki je vsaj malo radovedne narave. Tako se študent medicine vsaj malo sooči z delom, ki ga bo kasneje opravljal. Dobre izkušnje bi mu morebiti bile v pomoč tudi pri odločitvi za kasnejšo specializacijo. Vse to pa prispeva k dobri substanci bodočega zdravnika.

Kristina Janše (levo), študentka VI letnika medicine, na vajah iz kirurgije na Oddelku za žilni kirurgijo SBM ob Barbari Štirn, specialistki za angiokirurgijo

Med operacijo v operacijski dvorani Oddelka za žilno kirurgijo